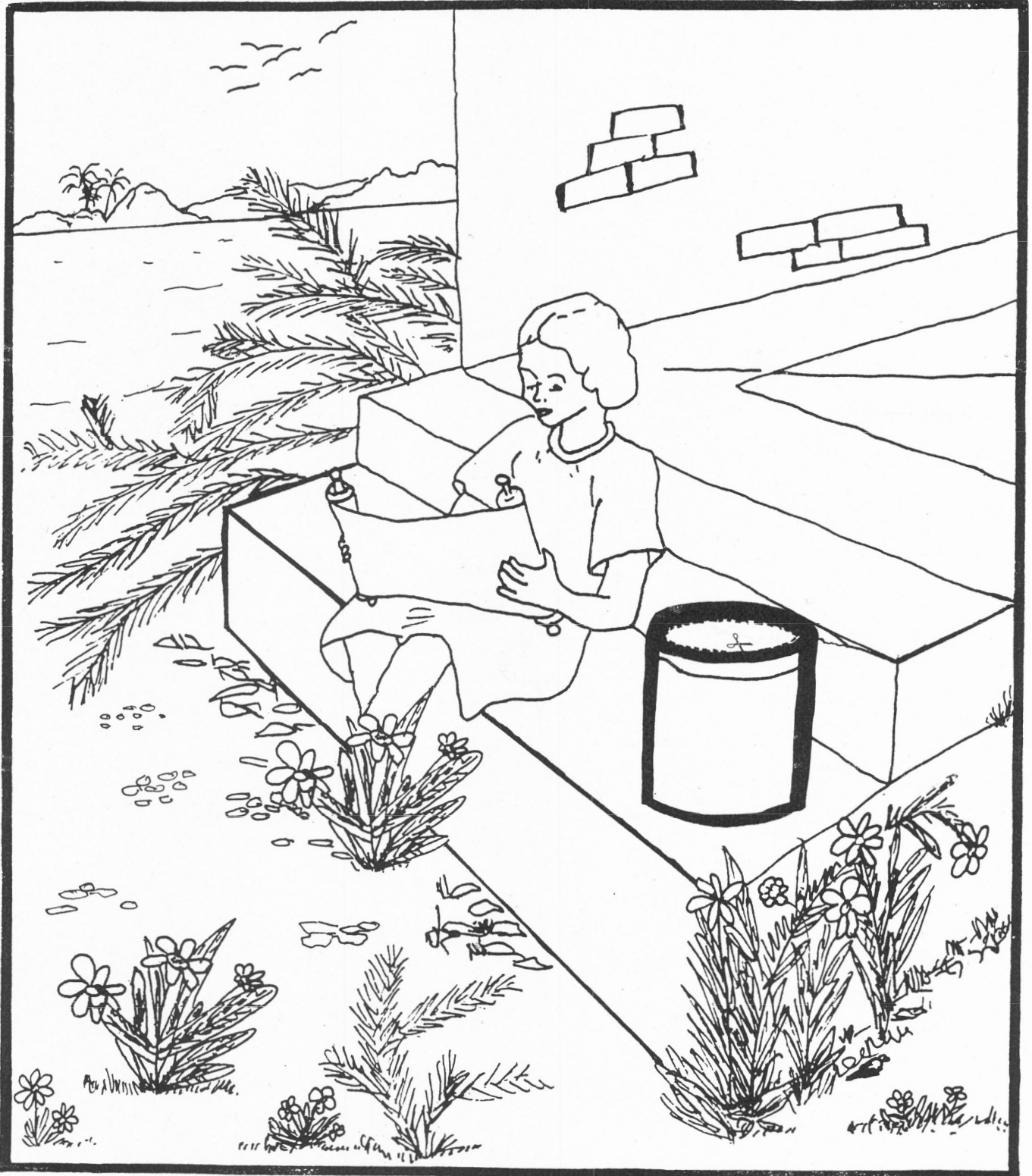

22 september 2024

Hervorming van Josia

2 Koningen 22-23

Thema: Josia doet wat God zegt

Doel

De kinderen ontdekken dat koning Josia liefheeft met heel zijn hart. Door zijn voorbeeld brengt hij zijn volk terug bij de HEER

Toelichting

Voor de kinderen is koning Josia geen bekende bijbelse persoon. Als hij acht jaar oud is wordt hij al koning. Zijn eerste daden als koning zijn indrukwekkend. In tegenstelling tot zijn eigen vader en andere voorvaders wil hij doen wat de HEER goed vindt. Hij laat de tempel herstellen (net zoals eerder Joas), zodat er gebeden en geofferd kan worden. De tempel wordt weer een plaats om God te dienen. Het verbondsboek wordt voorgelezen aan het volk. Alles dat met Baäl te maken heeft en alle heiligdommen voor andere afgoden worden vernietigd, Verder laat Josia het Pesachfeest weer vieren zoals het hoort. Kortom, Hij doet wat God heeft gezegd. Zo heeft Josia naar Jezus in zijn koningschap.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Koning Josia

Richtlijnen: Het verhaal is aan de jongsten goed te vertellen. Josia was een erg jonge koning, acht jaar. Hij had geen goed voorbeeld aan de vorige koningen. Josia wil een goede koning zijn. Een goede koning leeft met de beloften en opdrachten (verbond) dat de HEER heeft gegeven. Wat God belangrijk vindt, doet de koning van Israël. Hij weet dat alleen op die manier Israël gelukkig kan zijn. Josia laat de tempel herbouwen en leert de mensen wat Gods woorden zijn. Hij leest ze voor. Verder doet hij alles uit het land weg dat met afgoden te maken heeft. En hij laat het volk weer het Pesachfeest vieren: God houdt van ons en bevrijdt ons.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Josia: doen wat goed is

Richtlijnen: Weer een nieuwe koning in Jeruzalem. Hij wordt al koning als hij acht jaar is en heet Josia. Wanneer hij volwassen is laat hij zien wat voor koning hij wil zijn. Totaal anders dan zijn grootvader en vader. Hij wil lijken op David: doen wat goed is. En goed is wat God zegt. Natuurlijk doet Josia wel eens iets verkeerd, maar de mensen merken dat hij van de HEER houdt door wat hij doet. Hij laat de tempel herstellen, net als Joas (zie 8 september). Hij laat alle afgodsbeelden weghalen. De beloften en opdrachten van God worden voorlezen aan heel het volk. Het Pesachfeest laat hij weer vieren. Josia doet wat goed is. Hij laat de mensen weer horen hoe God het leven bedoeld heeft. Net zoals Jezus dat later deed.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Wil jij doen wat God zegt?

Richtlijnen: Josia doet wat God zegt. Hij laat als koning zien wat dat betekent: Goede dingen opnieuw een plaats geven en ingeslopen slechte dingen verwijderen. Josia laat de tempel herbouwen. Gods woning moet weer centraal staan. Hij leert het volk Gods verbondsboek. De HEER belooft hun altijd trouw te zijn, hen goed en vrij te laten leven. Natuurlijk horen daar ook opdrachten bij: Tien Geboden, het Pesachfeest waarbij je Gods vrijheid viert. Josia laat grote schoonmaak houden: letterlijk en figuurlijk. Afgodsbeelden weg, verkeerde gewoonten weg.

Bespreek met de jongeren of ook bij ons een hervorming nodig is. Dat we goed kijken of wij wel weten wat God zegt en doen wat God zegt? Josia geeft ons daarin een voorbeeld, zoals hij dat eens aan zijn volk deed. Een grote schoonmaak in je leven ...jouw gedachten, woorden en daden? Hoe doen wij wat God zegt? En lukt dat ook, als veel anderen dat niet willen. Jezus is het perfecte voorbeeld, natuurlijk.

Extra Bijbelgedeelte: Psalm 19: 8-15

(David zingt over Gods wet die ons oproept ontzag voor Hem te hebben. Hij wil ernaar luisteren en doen wat God erin zegt.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Inleidende opmerkingen

Van koning Hizkia (rond 700 jaar voor Christus; zie 'Achtergronden' van vorige zondagen) springen we een kleine eeuw verder in de tijd naar koning Josia, die regeerde van 640 tot 609 voor Christus. Daartussen regeerden twee andere koningen over het tweestammenrijk Juda. Deze beide koningen, Manasse en Amon, worden in de Bijbel zeer negatief beoordeeld. Ze deden wat slecht is in de ogen van de HEER (2 Kon. 21:20). Manasse herbouwde her en der offerplaatsen, richtte altaren op voor andere goden en diende de hemellichamen (21:5). Extra wrang was dat hij daartoe altaren in de aan de HEER gewijde tempel in Jeruzalem liet neerzetten. Ook plaatste hij daar een beeld van de berggodin Asjera, die in het Kanaänitische volksgeloof als vrouwelijke partner was gekoppeld aan de god El en in de praktijk wellicht ook dikwijls aan de HEER (21:7). Kinderoffers, waarzeggerij en spiritisme maken de bedenkelijke rij van misstappen nog groter. Van zijn zoon Amon wordt vervolgens gezegd dat hij in alles het voorbeeld van zijn vader volgde (21:21). Dat is in dit geval dus geen compliment. In de latere Joodse traditie wordt nog meer kwaad van deze twee koningen verteld. Zo zou Manasse de naam van God uit de Tora hebben verwijderd en het altaar van de HEER hebben afgebroken. Koning Amon zou de Tora hebben verbrand. Het (volgens die overlevering nog aanwezige) altaar van de HEER liet hij ongebruikt, zodat spinnenwebben het altaar bedekten.

In 21:23 lezen we dat deze Amon door zijn dienaren werd vermoord. De reden staat er niet bij. Konden zij alle afgoderij niet langer verdragen of speelden (zoals zo vaak) egocentrische motieven een rol? De over het land verspreide edelen ('het volk van het land'), die het allemaal wel prima vonden zoals het ging (zolang de economie draaide en het volk z'n werk deed), accepteerden dit echter niet. De moordenaars van koning Amon werden door hen gedood. Vervolgens zetten ze zijn achtjarige zoon Josia op de troon. Een kind nog maar. Een marionet van de edelen: 'Die kunnen we plooiën en vormen zoals we willen', zo moeten ze hebben gedacht.

Bij het Bijbelgedeelte

Op dat moment zijn we aan het begin van 2 Koningen 22 beland. En hoe anders dan de edelen had gedacht, is de praktijk van Josia's koningschap. In vers 2 wordt meteen al een zeer positieve beoordeling gegeven, die het zelfs wint van zijn overgrootvader Hizkia (vgl. 2 Kon. 18:3): 'Hij deed wat goed is in de ogen van de HEER: hij volgde het voorbeeld van zijn voorvader David en week daar op geen enkele manier van af.'

Volgens het begin van vers 3 ('In het achttiende jaar van zijn regering') heeft het wel even geduurd totdat Josia – althans concreet – een andere lijn koos dan zijn vader en opa. Het begint met een initiatief om de tempel te restaureren. Gesproken wordt zelfs over 'bouwvallige gedeelten'. Zo gaat dat als de dienst aan de ene God geen prioriteit meer is. Josia draagt hogepriester Chilkia echter op om alle eerder ontvangen 'collectegelden' van tempelbezoekers in te zetten voor de herbouw. Mooi is het detail dat hij de bouwlieden geheel betrouwbaar acht. Er zijn geen bonnetjes nodig (vers 7).

In de dienst aan God investeer je nooit zonder dat je ook ontvangt. Vanaf vers 8 blijkt dat wel heel bijzonder. Hogepriester Chilkia meldt de vondst van een boekrol met de tekst van de wet. Hofschrijver Safan, die steeds als verbindingsman functioneert, leest de koning eruit voor (vers 10). Daarop scheurt de koning zijn kleren, bewust van de nalatigheid van zijn voorouders en van het volk. Ook draagt hij op om de HEER te raadplegen (vers 13). Wat te doen om de woede van de HEER af te wenden en de band (het verbond) te herstellen? Het is dus actief berouw bij koning Josia. Schuld belijden en dan ook zoeken naar verandering: dat is echte bekering!

Deze raadpleging vindt plaats bij de profetes Chulda (vers 14 e.v.). Het Woord van de HEER dat zij ten antwoord geeft, is dubbel van inhoud. God is inderdaad getergd en Hij zal onheil over stad en volk brengen, zoals kennelijk ook in het gevonden boek staat (vers 16). Koning Josia krijgt persoonlijk echter een meer hoopvolle boodschap (vers 17-18). Vanwege zijn berouw en gehoorzaamheid aan de woorden van het wetboek, zal hij dit onheil zelf niet meemaken. Ook zal hij in vrede sterven en worden begraven.

In 2 Koningen 23 lezen we vervolgens welke maatregelen koning Josia neemt om de afgodendienst af te zweren en de zuivere dienst aan de HEER te herstellen. Vanwege de ruimte moeten we het hier samenvatten: De tempel in Jeruzalem werd gereinigd van de beelden, altaren en symbolen van vreemde goden en hemellichamen werden verwoest. De offerhoogten in het land, die aanleiding hadden gegeven tot vele verkeerde praktijken, werden ontmanteld. De plekken waar kinderoffers werden gebracht werden ontwijfd. Ook werden de aan de HEER gewijde priesters weer in Jeruzalem ondergebracht, zodat de zuivere dienst aan Hem alleen daar kon plaatsvinden. Ook van waarzeggers, spiritisten enz. werd het land gezuiverd. Belangrijk is de samenvatting in 2 Kon. 23:25: 'Met heel zijn hart en met heel zijn ziel en met heel zijn kracht (vgl. het eerste gebod van Jezus; Mar. 12:30) keerde hij terug tot de HEER en leefde hij overeenkomstig alle wetten van Mozes, zoals geen van zijn voorgangers ooit gedaan heeft.'

De verzen 15 tot en met 20 (1 Kon. 23) maken op verholde wijze duidelijk hoe het rijk van koning Josia ondertussen was uitgebreid. Het bestreek ook het gebied van het vroegere noordelijke Tienstammenrijk. Ook daar voerde de koning zijn hervormingen met kracht door. Zo sloopte hij het heiligdom van Betel en de heiligdommen in de oude hoofdstad Samaria.

Het is van belang hierbij de achtergrond van de toenmalige wereldsituatie te bedenken. Het zo lange tijd dominante Assyrische rijk was afgebrokkeld, Babylonië stond klaar om de heerschappij over te nemen. Aan de andere kant van Israël stond de oude wereldmacht Egypte, dat zich uiteraard ook met het ontstane machtsvacuüm wilde bemoeien. Triest zijn dan ook de verzen 28-30, die de onnodige dood van Josia beschrijven. Josia weigerde de Egyptische farao Necho doorgang te verlenen om samen met Assyrië tegen het opkomende Babylonië te vechten. Bij de strategische plaats Megiddo werd Josia vervolgens door Necho gedood. Daarop werd hij weliswaar in vrede en rust begraven, maar een rustig levenseinde was het niet. Zoals Gods oordeel 'op het laatste moment' ten goede kan keren als er oprecht berouw en praktische ommekeer zijn, zo is ook de vervulling van Gods belofte (2 Kon. 22:20) geen automatisme wanneer een mens eigenmachtig en (volgens 2 Kron. 35:21-22) tegen Gods Woord in handelt.

Vers voor vers

- Vs. 2 '... en week daar op geen enkele manier van af': Letterlijk staat er: 'rechts noch links', een formulering uit de wet op het koningschap (Deut. 17:20). Het benadrukt dat Josia een koning was naar Gods hart. Vgl. voor deze formulering ook Deut. 5:32, 28:14; Spr. 4:27.
- Vs. 3 'In het achttiende jaar van zijn regering...': Josia, die acht jaar oud was toen hij koning werd, was dus 26 toen hij met zijn reformatiewerk begon. Wat is er in die tussentijd gebeurd? Wie heeft de jonge koning, die opgroeide in de sfeer van alomtegenwoordige afgodendienst, tot de zuivere dienst aan de HEER teruggeleid? Volgens 2 Kronieken 34 richtte hij zich al in het achtste jaar van zijn regering naar de God van zijn voorvader David en begon hij vanaf het twaalfde jaar van zijn regering met zijn hervormingswerk. Ook daar staat echter niet bij wat de reden was. Speelde zijn moeder Jedida – met nadruk genoemd in 2 Kon. 22:1 – er een rol in? Echte geloofsoverdracht loopt nog altijd vaak via moeders. De Bijbel geeft ons verder geen informatie. Gezegd mag ook worden dat God juist op onverwachte momenten, als niemand er nog op durft te rekenen, de dingen kan omkeren en een nieuw begin doet ontstaan.
- Vs. 8 '... een boekrol ... met de tekst van de wet': Over welk boek gaat dit? Er zijn drie mogelijkheden: 1. de hele Tora (vijf boeken van Mozes); 2. het boek Deuteronomium; 3. de hoofdstukken 28 t/m 31 uit het boek Deuteronomium. Gezien de maatregelen die Josia neemt, lijkt het correct te denken aan het boek Deuteronomium of een eerdere versie daarvan. Dit bijbelboek heeft ook een eigen plaats onder 'de vijf boeken van Mozes'. De Latijnse benaming betekent niet voor niets 'tweede wet'. Een boeiend detail hierbij is de opdracht van Mozes in Deut. 31:24-26 om het boek van de wet naast de ark te leggen. Is dat de plek waar hogepriester Chilkia het boek terugvond? Of moeten we denken aan het opruimen van een oude kamer met niet meer gebruikte boeken? In latere synagogen had men een 'geniza': een bewaarplaats voor versleten heilige boeken die je uit eerbied niet vernietigde, maar opborg.
- Vs. 11 'Bij het horen van de tekst van het wetboek scheurde de koning zijn kleren': Als dit boek inderdaad ons bijbelboek Deuteronomium was, hoorde Josia ook dat hij als koning in het paleis een kopie van het boek van Gods wet behoorde te hebben (Deut. 17:18-20). Was die bewustwording misschien wel een van de redenen dat hij compleet ontdaan is?
- Vs. 14 '... de profetes Chulda, de vrouw van Sallum': Gedetailleerd wordt over Chulda verteld, de schrijver stond er kennelijk heel dichtbij (vers 14). Mooi en dus oerbijbels is de verhouding tussen deze vrouw en haar man Sallum. Hij was conciërge in het gebouw van de priesterkleding. Zij was een spreekbuis van het goddelijk Woord. Hoezo zou de Bijbel (en zeker het Oude Testament) enkel een mannenboek zijn?
- Vs. 17 'Mijn toorn tegen de stad is hoog opgelaaid...': Maar liefst 125 keer wordt in het Oude Testament gesproken over 'brandende toorn', 80 keer is God daarvan het onderwerp. Hoe moeilijk moderne mensen het ook met dit aspect kunnen hebben, je moet heel wat bladzijden uit je Bijbel scheuren om het te kunnen negeren. Belangrijk: Gods toorn is gekwetste liefde, ze staat dus nooit op zichzelf. De liefde behoort tot Gods wezen, dat geldt niet voor zijn toorn. 'God is liefde', staat er in 1 Joh. 4:16. Er staat nergens: 'God is toorn'. Reden te meer lijkt mij om deze 'gekwetste liefde' van onze God heel serieus te nemen.

Vraag

- Denk eens na over de ervaring van koning Josia toen hij uit het gevonden wetsboek hoorde voorlezen. Heb jij wel eens zo naar de Bijbel geluisterd? Kun je er iets van leren?

Auteur: WMB

Liederen

Psalm 78: 1 en 2	
Gezang 414 LvdK	
Lied 78a	
Lied 675	(=Gezang 477 LvdK)
Zoek eerst het Koninkrijk van God	Hemelhoog 88
Psalm 8	Hemelhoog 4
Gelukkig zal je zijn	Hemelhoog 1
Uw Woord is een lamp voor mijn voet	Hemelhoog 494
Uw Woord	Hemelhoog 37
Lees je Bijbel, Bid elke dag	Hemelhoog 382
J.E.Z.U.S.	Opwekking voor kinderen 107
Who' s the King of the jungle?	Opwekking voor kinderen 9

Auteur: PZ

Koning Josia

Er is in het land van Israël een heel jonge koning. Hij is nieuw, nog maar pas koning. En hij is helemaal nog niet groot of oud. Hij is acht jaar. Zo groot als een jongen uit groep 5. Josia, -zo heet die nieuwe koning- luistert graag en goed naar de HEER. 'Wat wilt U HEER, wat moeten we nu doen?' Dat vraagt Josia vaak.

De vorige koningen luisterden niet goed naar God. Zij deden slechte dingen. Nu wil Josia wel een goede, gehoorzame koning zijn. Op een dag stuurt Josia een schrijver naar de tempel: 'Safan, ga naar de tempel en zeg tegen de mensen daar dat ze al het geld uit de tempel moeten verzamelen. Dit geld moeten ze schenken aan de bouwers. En met dat geld moeten de bouwers de tempel weer opbouwen en mooi maken.' Safan doet dit, hij gaat naar de tempel. Daar wordt hem iets belangrijks verteld: 'We hebben een boekrol gevonden waarin de wet staat.' Deze boekrol neemt Safan mee naar de koning. Josia leest erin. Maar kijk, de tekst is niet iets om blij van te worden. Met flinke rukken scheurt Josia zijn kleding. Hij is verdrietig, omdat in de boekrol geschreven staat hoe de mensen naar God moeten luisteren. 'We hebben het verkeerd gedaan, we hebben niet geluisterd naar God. Dat moet anders.' Koning Josia heeft echte spijt, hij bidt: 'God, we hebben het verkeerd gedaan. Leer ons om naar U te luisteren, zeg wat wij moeten doen.'

God geeft de koning een antwoord: 'Het zal niet goed gaan met de stad en met de mensen. Maar Josia, Ik zie veel verdriet en echte spijt bij jou, daarom zal het pas later gebeuren zodat jij het niet hoeft mee te maken.' Omdat Koning Josia gehoorzaam aan de HEER wil zijn, geeft hij de opdracht om alles van de afgoden weg te doen, alles moet afgebroken worden en iedereen moet naar de HEER luisteren. De tempel is weer echt het huis van de HEER.

Daarna vieren alle mensen het Pascha, het feest dat ze eens uit Egypte weg mochten gaan. Want Josia en alle mensen weten: de HEER houdt van ons en Hij heeft ons bevrijd!

Auteur: KvdG

Josia: doen wat goed is

Inleiding

Moet jij wel eens helpen met klusjes thuis? Wat doe je dan? De één begint daar eerder mee dan de ander. Het kind waar ik over ga vertellen, krijgt al heel jong een enorm grote klus. Maar God helpt hem erbij, en zo gaat het heel goed!

Bijbelverhaal

Koning Amon en zijn vrouw Jedida krijgen een zoon, prins Josia. Maar wat jammer dat koning Amon niet regeert zoals God dat wil. Hij laat de mensen zelfs allerlei afgoden dienen! Dat is verkeerd... Gelukkig leert Josia dat je eerbied moet hebben voor God, en dat het dan goed met je gaat. Misschien leert hij dat van zijn moeder Jedida. Dat vertelt de Bijbel niet. Maar als Josia acht jaar is, gebeurt er iets ergs. Zijn vader Amon wordt gedood door zijn eigen dienaren. Wat erg! Maar God kan zelfs moord gebruiken, om op een onverwachte manier een nieuw begin te maken.

De mensen van het volk zijn geschrokken. De leiders straffen degenen die de koning gedood hebben door ook hen te doden.

Nu de koning dood is, moet zijn zoon maar koning zijn. Josia wordt opgehaald. Ach, dat jochie is nog wel erg jong! Maar er is tenminste een koning. En zo gebeurt het dat Josia ineens het werk van zijn vader krijgt. Regeren over zoveel mensen! Dat moet hij nog leren. Maar hij doet goed z'n best! Hij heeft gezien, dat zijn vader soms verkeerde beslissingen nam. Waarom liet die de mensen steeds tot neggoden bidden? Daar kwam alleen narigheid van! Dat moet anders. Hij hoort de verhalen van hoe zijn verre opa David regeerde over het land. Die gehoorzaamde God, en God hielp hem altijd. Als Josia zestien jaar is, besluit hij: ik wil ook zo'n goede, gehoorzame koning zijn! Nog tien jaar later is hij al op veel plekken geweest in het land en heeft hij veel geleerd.

Hij is ook in Gods huis, de tempel, geweest. Hogepriester Chilkia laat het hem zien hoe versleten en kapot het daar allemaal is. Het ergert Josia. Hier kun je God toch niet in laten wonen? Maar de mensen die in de tempel komen, doen gelukkig nog steeds zilvergeld in de offerkist; een deel van wat ze zelf verdienen. Josia geeft opdracht aan Safan, zijn koninklijke schrijver: 'Ga naar hogepriester Chilkia. Haal bij hem het zilver op dat er in de offerkist is gedaan. Geef dat aan de tempelleiders. Die moeten spullen kopen en de werkmannen betalen. Samen moeten ze de tempel van God weer mooi maken. Ze hoeven me niet uit te leggen waar ze het geld precies voor gebruiken, want ik heb al gezien dat ik ze kan vertrouwen.' Dat is een goede keus van Josia. Er zijn in het land veel dingen die moeten gebeuren. Maar God komt op de eerste plaats. Dus door de mensen te laten zien dat de tempel mooi en heel moet zijn, laat hij zien dat ze God serieus moeten nemen.

In de tempel zegt Chilkia tegen Safan: 'Kijk, deze boekrol vond ik hier in de tempel. Gods wet staat erin!' Safan leest erin. Dit moet de koning weten! Hij neemt de boekrol mee naar Josia. Eerst vertelt hij over de reparatie van de tempel. Die laat hij precies zo uitvoeren als Josia heeft gezegd. Dan laat hij de boekrol zien en leest eruit voor. Josia schrikt. Wat erin staat, wist hij helemaal niet! Dan hebben ze het echt al heel lang verkeerd gedaan! Hij wil laten zien dat het hem erg spijt. Daarom maakt hij scheuren in zijn mooie koningskleden. Hij roept zijn persoonlijke dienaar Asaja erbij, en ook Safans zoon Achikam. Verder nog hogepriester Chilkia, plus iemand die Achbor heet. De mensen die hij het meest vertrouwt. Josia zegt: 'Ga voor mij en voor het hele volk van Juda aan God vragen wat we moeten doen met wat er in de boekrol staat. God is vast boos, nu onze voorouders Gods wet als onbelangrijk aan de kant hebben geschoven.' Deze vijf mannen gaan naar profetes Chulda. Haar man Sallum zorgt voor de kleden van de priesters. Ze woont in een nieuwe wijk van Jeruzalem. Ze vertellen haar alles wat de koning laat doorgeven. Ze antwoordt: 'Dit zegt de HEER, de God van Israël: 'Ik ga straf geven aan de stad en haar inwoners. Precies zoals Ik voorspeld heb in de boekrol, voor als jullie je niet aan mijn wet zouden houden. Jullie hebben zelfs afgoden gediend op een vreselijke manier! Daarom ben Ik zo boos op deze stad. Maar de koning van het landsdeel Juda, die jullie gestuurd heeft, vindt het wèl belangrijk om te weten wat Ik, de HEER, zeg. Zeg daarom tegen hem: 'Jij was nederig toen je de woorden van mijn wet hoorde. Je schrok zó van wat er fout gaat, dat je berouw had, voor Mij hilde en je kleden scheurde. Daarom heb Ik ook naar jou geluisterd. Jij hoeft niet te zien wat Ik met de stad ga doen. Dat gebeurt pas nadat jij in vrede begraven bent.'

De mannen geven deze boodschap door aan de koning. Die roept de leiders van de stad Jeruzalem bij elkaar om alle mensen naar de tempel te laten komen. Daar leest hij de hele wet voor. Hij zweert dat hij zich er vooraan aan zal houden. Dat doet het volk ook. De priesters moeten alle gruwelijke afgoden-dingen uit de tempel halen. Alle troep wordt buiten de stad verbrand. Maar overal in Juda zijn er afgoden! Alles wordt opgespoord. Afgodstempels, andere gebouwen, offerplaatsen, beelden, waarzeggers en priesters voor de afgoden. Alles en iedereen wordt ontslagen, verbrand of kapotgemaakt. Ook uit de huizen worden afgodsbeelden weggehaald en vernietigd. Op de manier die hij in het wetboek heeft gelezen, zorgt Josia dat er nergens meer iets of iemand is waarmee mensen afgoden kunnen dienen. Hij doet alles wat hij kan om met het volk Gods wet na te leven. Dat lukt hem beter dan iedereen vòòr hem. Dan beveelt Josia het volk: 'Vier Pesach voor de HEER, zoals het in de boekrol staat.' Dat doen ze eindelijk weer, nadat het eeuwen niet is gebeurd.

Vragen

- Wie weet wat de Joden vieren met Pesach?
- Welk besluit nam Josia toen hij zestien was? Lukte dat? Waardoor, denk je?
- Zijn er bij ons ook afgoden? Noem eens wat voorbeelden.
- Alles wat ons afhoudt van God, kan een afgod zijn. Wat zouden we ermee moeten doen, en waarom?

Auteur: PW

Wil jij doen wat God zegt?

[2 Koningen 22-23](#)

Wat deed jij toen je acht jaar was? In welke groep zat je en met wie of wat speelde je? Misschien wel met lego, of verstoppertje op straat? Dit verhaal gaat over Josia. Hij was nog maar acht jaar oud; toen werd hij koning. De vorige keer ging het over Hizkia, een koning die deed wat God van hem vroeg. Josia is een achterkleinkind van Hizkia. Hizkia is zeg maar de vader van Josia's opa. Toch zit er maar 27 jaar tussen de sterfdag van Hizkia en het moment dat Josia koning wordt.

In de tussentijd gaat het niet zo goed in Israël. De vader en de opa van Josia zijn koningen die niet doen wat God van ze vraagt. Ze vereren andere goden dan God. Zelfs in de tempel van de Here God wordt een altaar voor een afgod gebouwd. Dat maakte de Here God verdrietig. Maar de achtjarige Josia volgt niet het voorbeeld van zijn vader en zijn opa. Zijn grote voorbeeld is een nog veel eerdere voorvader, koning David, een koning die heel graag zijn best wilde doen om de geboden van God te houden. En als het misging, had David spijt. Zo wil Josia ook leven. En niet alleen voor zichzelf, maar voor alle mensen in het land.

Josia vertrouwt op God en hij wil dat alle mensen in het land dat doen. Hij weet dat het God is die voor de mensen zorgt en dat als iedereen samen leeft zoals God het wil, dat het dan met de mensen goed zal gaan. Hij laat alle offerplekken voor vreemde goden die zijn vader en opa hebben opgericht opruimen en wil de tempel weer een plek maken voor het dienen van God. Dáár moeten de mensen weer bij elkaar komen om te bidden.

Het is een hele klus.

Er worden niet alleen dingen afgebroken. Ook de tempel moet weer opgeruimd en opgeknapt worden. De mensen die daarmee bezig zijn hebben het druk. Er moet weer mooie versiering komen en alles wat op instorten staat wordt gerepareerd. Ze komen op plekken in de tempel waar al heel lang niemand is geweest. En daar vinden iets bijzonders: een oude boekrol. Een boekrol waarop woorden van God staan over hoe Hij wil dat mensen leven.

Josia wil leven zoals God het wil. Hij wil heel graag weten wat er in de boekrol staat. Van zijn vader of zijn opa heeft hij nooit geleerd hoe je een land regeert als gelovige koning. Deze boekrol zal hem kunnen leren hoe je dat doet! Vol spanning luistert Josia als de woorden voorgelezen gaan worden. Maar wat wordt hij verdrietig als hij hoort wat er staat. Zo'n beetje alles wat verboden is, is de afgelopen 27 jaar gebeurd. Josia is er kapot van. Zou God niet vreselijk boos zijn?

Ja, is het antwoord als hij dat vraagt. God vindt het niet goed dat er aan de afgoden geofferd is. Die goden kregen zelfs mensenoffers. Dat wil God absoluut niet. Hij heeft de mensen juist gemaakt om een goed leven met Hem te leiden, niet om ze te verbranden! Maar Josia

krijgt ook nog iets anders te horen. God ziet hoe verdrietig hij hierom is. God belooft dat Hij goed zal zijn voor Josia. Hij zal niet worden gestraft.

In al die jaren dat Israël God niet diende is er veel opgebouwd dat nu weer afgebroken moet worden. Josia stopt niet tot het laatste altaartje en de verste plek waar afgoden vereerd werden kapot en verbrand is. Het hele land Israël moet schoon zijn daarvan en helemaal voor God. Dat is wat Josia doet terwijl hij koning is. Ook moeten de mensen weer het Pesachfeest vieren, een feest waar ze aan elkaar vertellen hoe God ze vroeger uit Egypte heeft geleid. Een feest waarop gevierd wordt dat ze vrije mensen werden en geen slaven meer. Dat mogen ze weten en goed onthouden. Daarom mogen ze alleen de HEER dienen. Hij heeft hen bevrijd uit Egypte, Hij is hun gehoorzaamheid waard.

De dingen die God van de mensen vraagt in zijn wet, ook aan ons, zijn door Hem bedacht om goed samen te kunnen leven. Als je doet wat God van je vraagt, is dat goed voor jou en je omgeving. Wie wil dat nu niet?

Auteur: MZ

Vertel!

Als je doet wat God van je vraagt, is dat goed voor jou en je omgeving.

Zie jij dat ook zo? Bekijk samen eens de wet van God zoals die in de tien geboden staat. Waarom zouden deze regels tot een goed leven leiden?

(Een voorbeeld op: https://www.kinderwoorddienst.nl/images/websites/kinderwoorddienst/jaar_a/10_geboden_kindertaal_def.pdf)

Wie vind jij een voorbeeld van iemand die leeft zoals God het wil?

Kunnen mensen dat altijd en overals doen?

En de Here Jezus?

Josia deed alles wat hij deed met zijn hele hart, ziel en kracht. Wat zou dat betekenen? Hoe doe je zoiets denk je?